

nu de samme Medlemmer, fra hvem denne Afviisning dengang væsentlig kom, her fremsætte Forslag til saa indgribende Reformersom dem, der foreligge, tror jeg, at de Medlemmer, der dengang havde ønsket at tilvejebringe en Bearbejdelse, der paa en Maade gik ud paa en lignende Omforming som den, her er foreslaaet, have en særlig Ret og Dyforbring til at foreslaae og indtrængende at holde paa, at Sagen, naar slige Forslag komme for, idetmindste bliver henviist til et Udvalg. Der er imidlertid en ganske anden Grund, som ogsaa for mig gjør dette saa overmaade naturligt. Vi kunne dog vistnok ansee det for givet, at et Lovforslag, naar det blev omformet paa den Maade, som her er foreslaaet, ikke under de nuværende Forhold vilde blive Lov; der vilde kun fremkomme en vidtløftig Discussion, en skarp Forhandling og en stærk Rivning, men en Lønningslov vilde vi vanskeligt faae ud deraf. Vi vilde maaskee faae ganske andre Resultater, som i andre Henseender kunde være af Betydning — det skal jeg ikke nægte —, men en Lønningslov vilde vi ikke faae. Jeg tør sige, at enten vi tilstræbe at faae en Reform tilvejebragt i den Retning, der her er foreslaaet, eller vi tilstræbe at faae en virkelig Lønningslov, ere begge Sider bedst kjente med, at Sagen paa sit nuværende Stadium standses og først bearbejdes i et Udvalg, før den her foretages til Behandling.

Ville: Dersom min Dyfattelse af Sagen var den, at Medsættelsen af et Udvalg vilde bidrage til, at vi slap for disse Endringsforslag, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (C. B. Nimestad) ved en Fortællelse, der havde en dybere Tanke, stadig kaldte „Lovforslag“ — hvis det var min Overbeviisning, at et Udvalgs Medsættelse vilde hjælpe os til at slippe for disse „Lovforslag,“ saa vilde ogsaa jeg stemme for et Udvalg; men det forekommer mig, at Thinget ved nu at stemme for et Udvalg vilde give disse Tanker en foreløbig Godkjendelse, ikke alene forsaavidt angaaer de Grundsaetninger, paa hvilke de hvile, men væsentlig ogsaa med Hensyn til det Punkt, om Lønnings-

loven er det rette Sted til at forhandle dem, eller ikke. Medsættelse af et Udvalg paa dette Stadium kan fornuftigviis kun forstaaes saaledes, at Udvalget skal have det Hverv at indarbejde paa en practiff udførlig Maade i Lønningsloven de af de 36 ærede Medlemmer stillede Forslag. Det er, fordi jeg anseer det for urigtigt at gjøre noget Saadant, at jeg fremdeles er mod et Udvalg. Der er i de hidtil fremsatte Bemærkninger fremkommet adskillige Punkter, mod hvilke det er nødvendigt at gjøre Indsigelser gjældende, og jeg skal tillade mig her at optage disse Punkter, idet jeg iøvrigt holder mig nøie til det ene Spørgsmaal, om Rigtigheden af Medsættelsen af et Udvalg. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) yttrede, at han „ligesom modstræbende“ havde fundet sig i, at denne Sag gik directe til anden Behandling uden Udvalg, og han forklarede da, at han vel havde givet de tilbageværende Medlemmer af det tidligere Udvalg det Hverv at stille Endringsforslag, men hvad disse Medlemmer ansaae for at være nødvendigt, det behøvede han slet ikke at være bunden ved, han kunde ansee noget ganske Andet for nødvendigt. Sagen af disse Ting er rigtig. Det ærede Medlem har ikke modstræbende indvilget i, at Sagen gik til anden Behandling; han har, som jeg her kan oplyse af Tidenden, Spalte 1000 og 1001, udtrykkelig sagt, at den Grund, han havde til at ønske Udvalg, var, at der var en Uoverensstemmelse mellem Regjeringens nye Lovudkast og de ifjor fra Udvalget fremkomne Indstillinger, og han har dernæst sagt, at naar disse Medlemmer af Udvalget vilde privat conferere med hverandre om Lovforslaget og fremsætte Forslag til Forandringer — der er slet ikke Tale om mere eller mindre „nødvendige“ Forandringer — saa vilde han føle sig tilfredsstillt og ikke have Noget imod, om begge Forslag om Udvalg maatte falde. Sagen var den, at det ærede Medlem ikke havde rigtig hørt, hvad der var passeret, eller, som han udtrykte sig, at han „ikke havde været nærværende i den Forstand, at han havde hørt det;“ men saasnart han blev oplyst derom, saa frafaldt han